

висококваліфіковане дизайнерське творення на світовому рівні щодо повторювання модних форм, але, як правило, одна із них є домінуючою, винайдених дизайнерами України; високомистецьке дизайнерське творення із залученням глибинних цінностей національної культури України у синтезі їх із найновітнішими досягненнями світової дизайнерської думки.

5. Тенденція «повернення до джерел» являється загальносвітовою практикою організації предметно-просторового середовища. Вона яскравим прикладом формування й розвитку потужної життєздатної концепції-традиції кожного народу, який бажає зберегти свою унікальність..

Список використаних джерел та літератури

1. Архітектура будівель та споруд [Текст] : підруч. для студентів ВНЗ. - Кам'янець-Подільський : Медобори-2006, .Кн. 3 : Історія архітектури і будівництва / В. О. Плоский, Г. В. Гетун, В. Д. Віроцький ; під заг. ред. дійсн. члена Акад. буд-ва України доц. Г. В. Гетун.- Кам'янець-Подільський : Рута. 2016. 814 с.

2. Віроцький В.Д. Історія архітектури і будівництва України [Текст] : навч. посіб. для студентів / В. Д. Віроцький, Г. В. Гетун ; Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури. - Київ : КНУБА. 2016. 133 с

3. Історія української архітектури / Ю. С. Асєєв, В. В. Вечерський, О. М. Годованюк та ін.; За ред. В. І. Тимофієнка. К.: Техніка. 2003. 472 с.

Шашурін Ярослав, студент

Національного університету фізичного виховання і спорту України

СТАН РОЗВИТКУ ІНОЗЕМНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день туризм займає ключову роль в житті майже третини населення землі. Після закінчення Другої світової війни, міжнародні туристичні прибуття (туристів котрі зупинялись на ночівлю) у всьому світі стали відчутно зростати, досягнувши 1 мільярда та 401 мільйона у 2018 році порівняно з 25 млн. прибуттів в 1950 році. Вони принесли прибутки на суму 1 млрд. 451 млн. доларів надходжень в міжнародному туризмі у 2018 році [3].

За даними Всесвітньої туристичної організації (ЮНВТО) найбільша частка міжнародних туристських прибуттів припадає на Європу – 710 млн., зафіксованих в 2018 році, або 51 % від загальної кількості у світі. Це на 5 % більше порівняно з 2017 роком. Другим за величиною регіоном є Азія і Тихоокеанія, з 348 мільйонами міжнародних прибуттів, зафіксованими в 2018 році, це становить 25 % від загальної кількості у світі. У 2018 році

Азія та Африка зазнали найшвидшого зростання серед всіх регіонів світу, з показником збільшення прибуттів на 7 %. У 2018 році Північна та Південна Америка налічували 15 % світових туристів тобто 216 мільйонів прибулих, що на 2 % більше, ніж у 2017 році. Після сильного зростання на (7 %) в Африці зафіксовано 67 мільйонів прибуттів у 2018 році (5 % від світового показника), а на Близькому Сході 60 млн. (4 %) після підвищення на 5 %.

Європа в цілому (як ЄС, так і поза ЄС) залишається найбільш відвідуваним регіоном у світі, до якого надходять 51 % світових туристичних прибуттів та 39 % світових туристичних прибутків, і продовжує зростати. З багатою культурною спадщиною та сприятливим соціально-політичним середовищем Європа може похвалитися тим що до неї прибуває більша чисельність туристів ніж до другого за популярністю регіону – Азії та Тихоокеанії. Однак, так як інші, менш зрілі напрямки, особливо Азія та Тихоокеанія, зростають швидшими темпами, частка Європи у світі з часом поступово зменшується (з 58 % міжнародних прибуттів в 1995 р. до 51 % у 2018 році) [4].

Європейські напрямки прийняли на 36,7 мільйонів туристів більше у 2018 році (+5 %), досягнувши в цілому 710 мільйонів. Це виявляє надзвичайну стійкість туристичного сектору та велику популярність європейських напрямків. Європейці заробили на туризмі 570 мільярдів доларів у 2018 році, це на 5 % більше порівняно з 2017 роком.

ЮНВТО прогнозує що міжнародні прибуття до Європейського Союзу зростатимуть зі швидкістю 1,5 % на рік у період між 2010 та 2030 рр. Основні прогнози на 2030 рік були зроблені в 2011 році, базуючись на 2010 році, після економічної та фінансової кризи 2009 року і тому є досить боязкими.

У «Tourism Towards 2030» йдеться про те, що, за прогнозами, міжнародні прибуття туристів по всьому світу будуть зростати в середньому на 3,3 % на рік за період 2010 – 2030 рр., Очікується, що темпи зростання з часом будуть поступово зменшуватися, з 3,8 % за перші десять років до 2,9 % за останні десять років. Це розраховується на зростаючих базових числах, тому в абсолютних показниках кількість прибутків збільшиться приблизно на 44 мільйони на рік до 2030 року, порівняно з, в середньому, 28 мільйонами на рік в період 1995-2010 рр. За прогнозованими темпами зростання, очікується, що міжнародні туристичні прибуття по всьому світу досягнуть 1,4 мільярда у 2020 році та 1,8 мільярда до 2030 року [4].

Україна, як частина Європи, має великий потенціал для розвитку та викликає інтерес з боку мільйонів туристів з інших країн. Маючи значний природний та культурний потенціал, має можливість приєднатися до найбільш відвідуваних країн. Туристична індустрія

входить в перелік п'яти галузей України, що приносять найвищі прибутки, обігнавши вугільну та автомобільну промисловість.

За даними міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України у першій половині 2019 року країну відвідало 5 мільйонів 871 тисяча туристів, що на 5,6 % менше ніж за аналогічний період минулого року. Лідерами за чисельністю прибулих туристів виявились такі країни: Молдова – 1 мільйон 795,5 тисяч туристів, Білорусь – 909,6 тис., Росія – 623,6 тис., Польща – 513,5 тис., Угорщина – 417,3 тис. та Румунія – 353,7 тис. Збільшився туристичний потік з таких країн як: Литва (32 %), Латвія (18,1 %), Німеччина (17,5 %), Канада (11,4 %), Китай (11,1 %). Продовжується тенденція зростання потоків туристів з Франції (6 %), США (5,6 %), Чехії (5,6 %), Італії (3,9 %), Великобританії (2,7 %), Болгарії (2,4 %) та відновився потік туристів з Грузії (4,5 %) [2].

У 2018 р. Україну відвідало 14 мільйонів 207 тисяч туристів, що в свою чергу менше на 1,5 % ніж у 2017. Прибуток отриманий від приїзду туристів у 2018 р. склав 90,7 мільйонів гривень, що на 20,5 мільйонів більше ніж у 2017. Це свідчить про те, що виникає тенденція до зниження туристичних прибуттів [1].

Існують фактори, що перешкоджають розвитку туристичного ринку в країні, наприклад, несприятлива екологічна ситуація. Рівень забруднення атмосфери в Україні чадним газом досяг дуже високого рівня і зараз приблизно такий, як в індустріально розвинених районах найбільших економік світу – США та Китаю. В Києві за останні 20 років виросла концентрація азоту на 50 %, а формальдегіду – на 200 %. Це пов'язано із зростанням кількості транспортних засобів в місті, які, в свою чергу, збільшують кількість викидів шкідливих речовин.

Ще одним важливим фактором є погано розвинута інфраструктура, особливо це стосується доріг, оскільки величезна частка внутрішнього туризму припадає на автомобільний транспорт. Також розвиток туризму уповільнюють труднощі в проходженні митного контролю, складності візового режиму для іноземних громадян, непроста політична й економічна ситуація, військові дії на території східних регіонів.

В Україні існує безліч архітектурних пам'яток, які можуть бути використані як рекреаційні об'єкти. Але вони потребують реконструкції, кошти на яку з державної скарбниці не виділяються. Такі пам'ятки знаходяться в Межиріччі, Хотині, Ізяславі. Основний розвиток індустрії зосереджено у великих рекреаційних зонах, наприклад, в Карпатах. При цьому не використовується потенціал багатьох міст, де є можливість організувати оздоровчий, промисловий або інші види туризму.

Не зважаючи на все у світовій практиці відомі приклади, коли навіть в умовах кризи країнам вдавалося успішно розвивати туристичну

індустрію. Позитивний досвід в цій сфері показали Грузія, Японія, Туреччина та Єгипет. Оскільки туризм займає провідну роль в економіці України, вживаються заходи щодо покращення стану галузі в країні. У 2017 році урядом України було прийнято розпорядження «Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року». Документ розроблено з метою створення умов для забезпечення прискореного розвитку сфери туризму і курортів, перетворення її у високоефективну, інтегровану у світовий ринок галузь.

Природні багатства України дають можливість розвиватися зеленому туризму. Цей напрямок активно формується в Херсоні, Закарпатті, Карпатах, Полтаві, Черкасах. Такий вид туризму приваблює жителів мегаполісів можливістю ознайомитися з сільською культурою, традиціями, народними ремеслами. Найчастіше інтуристів, особливо старшого віку, в Україні цікавлять прояви спадщини Радянського Союзу. У британській пресі співвітчизникам, котрі їдуть до України, рекомендують відвідати в Києві пам'ятник «Батьківщина-мати», Музей Чорнобиля і покинуте місто атомників. Одним з головних факторів зростаючого інтересу західних туристів став британо-американський серіал «Чорнобиль», присвячений аварії на ЧАЕС.

Допоміг зоні відчуження залучити нових гостей і нещодавній указ президента про розвиток територій з радіоактивним забрудненням. У документі вперше на офіційному рівні прозвучало словосполучення «чорнобильський туризм», на це позитивно відреагувала міжнародна громадськість. Основна маса іноземних туристів зосереджена на великих містах з багатою історією – Київ, Львів та ін. В цілому можна сказати що іноземний туризм в Україні знаходиться на етапі сталого розвитку. У подальшому можливе залучення більшого потоку туристів до країни а відповідно і фінансів.

Список використаних джерел та літератури

1. Інформація щодо фінансово-економічних показників сфери туризму та курортів (2016-2018 роки) // Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&isSpecial=True&pageNumber=1&tag=Analitika>.

2. Інформація щодо відвідування України іноземними туристами та виїзду громадян України за кордон I півріччя 2016-2019 років // Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&isSpecial=True&pageNumber=1&tag=Analitika>.

3. International Tourism Highlights, 2019 Edition // UNWTO World Tourism Organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284421152>.

4. European Union Tourism Trends // UNWTO World Tourism Organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284419470>.

*Михіденко Марта, студентка 5-го курсу, кафедра містобудування,
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ГАРМОНІЗАЦІЯ СЕРЕДОВИЩА У С. ПІРНОВО, КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Мы понимаем развалины не ранее,
чем сами становимся развалинами.
Генрих Гейне*

Уявлення людини про красу залишається одним із основних чинників формування простору. Практичність та краса навколишнього середовища – властиве бажання людини. Тяга до естетичної потреби простежується у найвідоміших будівлях, як сучасних, так й історичних; в плануваннях кварталів; в композиційних осях міст та невеликих поселень; в містобудівних рішеннях районів.

Сільське господарство – одна з першооснов життєздатності держави. Для зниження загроз продовольчої безпеки нашої країни процес розвитку агропромислового комплексу повинен бути керованим на основі рішення задачі комплексної і екологічно доцільної функціональнопланувальної організації території сільських поселень. Створення принципово нової доктрини забезпечення продовольчої безпеки і повернення до багатокладності сільської економіки робить це завдання фундаментальним для містобудування [1].

Принципова відмінність між міськими і сільськими населеними місцями полягає у функціональній ролі землі. У містах вона пов'язана з розміщенням на її території виробництва та соціальної інфраструктури. В сільському поселенні земля є основним засобом виробництва і предметом праці, оскільки бере участь в процесі виробництва продукції сільського господарства.

Середовище більшості малих міст України не відповідає основним вимогам та потребам людини. Комплексний підхід до ревіталізації надає можливість створення якісно нового міського простору, забезпечення новими економічними можливостями, гармонійного і різнобічного розвитку міста через адаптації старих засобів до нових